

kan give. Vi have jo ogsaa Erfaring baade fra Menighedsraadene og Værgeraadene om, at Kvinder der ere paa deres Plads og gøre et godt og betydeligt Arbejde. Saa jeg vil meget tilraade, at vi vedtage Lovforslaget Bestemmelser herom. Ogsaa Fællesforeningen for Bestyrelserne for de fri Fattiggasser har paa dens Aarsmøde meget anbefalet, at Kvinder kom ind i Bestyrelsen, og det er da Mænd fra Byerne, der have Erfaring om dette Forhold.

Jeg vil saaledes meget anbefale, at Lovforslaget undergives en velvillig Behandling, og at det vedtages saaledes, som det er forelagt af den højtærede Minister.

Sonne: Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag er jo motiveret ved den Omstændighed, at den Adgang, som Kommunekasserne nu have til fra Statskassen at faa lovmæssig Refusion af en Del af de Tilskud, de maatte have ydet de fattiges Kasser, er begrænset til Tidsrummet indtil den 1ste April 1907, idet Gyldighedsfristen for Loven af 29. Marts 1904 da udløber. Under de saaledes foreliggende Omstændigheder maa ogsaa jeg anse det for naturligt og hensigtsmæssigt, at man ønsker tilvejebragt en fast og blivende Ordning vedrørende de fattiges Kasser, en Institution, der jo har udrettet og sikkert ogsaa i Fremtiden vil udrette overmaade meget godt, og som sikkert derfor fra alle Sider omfattes med Sympati. Spørgsmaalet bliver saa, om Lovforslaget i den her foreliggende Skikkelse kan siges at byde en god og hensigtsmæssig Løsning af Opgaven. Jeg mener, at dette Spørgsmaal i det store og hele maa besvares bekræftende. Ganske vist kan jeg ikke gaa saa vidt i saa Henseende som det ærede 12te kongevalgte Medlem (J. L. Hansen), der paa alle Punkter kunde yde Lovforslaget i den her foreliggende Skikkelse sin uforbeholdne Tilslutning. Jeg har nemlig enkelte Ønsker at fremsætte, men disse Ønsker ere hverken særdeles mange eller særdeles vidtgaaende.

Min Hovedindvending mod Forslaget er knyttet til Bestemmelsen i § 3 om, at Kommunalbestyrelsen uden Samtykke af højere Myndighed kan yde Bidrag til Kommunens Hjælpekasse. Denne Bestemmelse indeholder jo, som ogsaa af det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) fremhævet, et Brud paa det Princip, der har været fulgt ved Lov af 8. Marts 1856 saavel som ved Lov af 29. Marts 1904. Det ærede Medlem, som først havde Ordet (Johnsen), udtalte nu et Ønske om,

at Bestemmelsen helt burde gaa ud. Jeg for mit Vedkommende mener dog, at man maaske kunde gaa en Mellemvej. Jeg tror ikke, at der vil være Anledning til at paalægge de kommunale Raad under alle Omstændigheder at indhente højere Myndigheders Samtykke til Udredelse af Tilskud af Kommunekassen; thi naar § 14 indeholder en Bestemmelse om, at Kommunekassen har Adgang til Refusion fra Statskassen af en Trediedel af det Tilskud, der ydes til de fattiges Kasse, og har Adgang til Refusion af den fulde Trediedel, naar Tilskuddet holdes indenfor et Beløb af nærmere fastsat Grænse, nemlig 30 Øre pr. Beboer af Kommunen, saa forekommer det mig overflødigt at paalægge Kommunalraadene at indhente Samtykke til at yde Tilskud, naar de holdes indenfor den saaledes angivne Grænse. Der turde være saa meget mindre Anledning til at paalægge de kommunale Raad nogen saadan Pligt, som det er mig bekendt, at adskillige Amtsraad allerede i Henhold til den nugældende Ordning have meddelt de dem underlagte Kommunalbestyrelser en almindelig Tilladelse til uden Indhentning af Samtykke i hvert enkelt Tilfælde at yde Tilskud til de fattiges Kasse. Derimod maa jeg finde det naturligt og hensigtsmæssigt, at hvor Tilskuddet gaar udover den i § 14 angivne Grænse, bør Samtykke indhentes hos den højere Myndighed.

I § 4 bestemmes i Overensstemmelse med den nugældende Ordning, at Hjælpekassernes Virksomhed begrænses til saadanne trængende, som med fast Ophold indenfor vedkommende Kasses Omraade ikke nyde Fattigunderstøttelse. Endvidere bestemmes det i § 5, at Erhvervelse af Forsørgelsesret i Opholdskommunen er hvilende for saadanne trængende, der opholde sig uden for Forsørgelseskommunen og oppebære Understøttelse af Opholdskommunens Hjælpekasse. Det ærede Medlem, som først talte (Johnsen), nærede Betæneligheder ved denne Bestemmelse. Jeg kan dog ikke skønne, at der kan opstaa nogen virkelig paaviselig Ulempe for den trængende. Jeg tror tværtimod med mit Kendskab til kommunal Forvaltning, at Bestemmelsen paa rette Maade varetager de trængendes Tarv. Jeg kan derfor meget vel tiltræde ogsaa de i § 5 indeholdte Bestemmelser. Imidlertid er det ganske rigtigt, at Overholdelsen af dem kræver eller forudsætter en vis Samvirken mellem henholdsvis Bestyrelsen for den kommunale Kasse og Bestyrelsen for Hjælpekassen. Jeg ser ogsaa af § 15, at